

U S T A W A

z dnia 16 grudnia 2005 r.

o produktach pochodzenia zwierzęcego¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa:

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy:

1) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55),
- b) (uchylona)
- c) (uchylona)
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27);

2) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającej dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 71),
- b) dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 18 z 23.01.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 124),
- c) dyrektywy 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającej niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającej dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE (Dz. Urz. UE L 195 z 30.04.2004, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 407),
- d) dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2023 r.
poz. 872, z 2025 r.
poz. 1424.

- 1) właściwość organów w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujących się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:
 - a) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,
 - b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia,
 - c) (uchylona)
- 2) wymagania, jakie powinny spełniać produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek,
- 3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, w tym

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22.

wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

4) (uchylony)

– z uwzględnieniem zasad, obowiązków i wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”, i rozporządzeniu nr 852/2004.

2. Ustawa określa również właściwość organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie:

- 1) kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanych

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9 oraz Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym;

- 1a) kontroli urzędowych w zakresie określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.⁶⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2015/1375”;
- 2) nadzoru nad przestrzeganiem przez podmioty przepisów rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1760/2000”, w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny.

Art. 2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Art. 3. Sposób postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego, powstającymi przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, jest określony w przepisach:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36.

- zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”.

Art. 4. Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że prawodawstwo weterynaryjne, w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2629 i 2727 oraz z 2023 r. poz. 412 i 588), stanowi inaczej.

Art. 5. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) produkcja – co najmniej jedną z następujących czynności: pozyskiwanie, chów, wytwarzanie, oczyszczanie, rozbiór, przetwarzanie, pakowanie, przepakowywanie, przechowywanie lub transport;
- 1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie poza rzeźnią mięsa utrzymywanych w gospodarstwie cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;
- 2) produkty pochodzenia zwierzęcego – produkty pochodzenia zwierzęcego określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku I w ust. 8.1;
- 3) wprowadzanie na rynek – wprowadzanie na rynek w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia nr 178/2002;
- 4) sprzedaż bezpośrednia – działalność, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. c–e rozporządzenia nr 853/2004;
- 5) produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze – produkty rolne i środki spożywcze, o których mowa w przepisach krajowych lub przepisach Unii Europejskiej dotyczących oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia lub gwarantowanych tradycyjnych specjalności produktów

rolnych i środków spożywczych, lub produkty rolne i środki spożywcze umieszczone na liście produktów tradycyjnych, prowadzonej przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych;

- 6) rolniczy handel detaliczny – rolniczy handel detaliczny w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 29b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2022 r. poz. 2132 oraz z 2023 r. poz. 588);
- 7) zakład – przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 852/2004.

Art. 6. 1. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem w rozumieniu:

- 1) (uchylony)
- 1a) przepisów rozporządzenia 2015/1375;
- 2) art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących:
 - a) produktów pochodzenia zwierzęcego,
 - b) żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w rolniczym handlu detalicznym

– chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375 i rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:

- 1) produktów pochodzenia zwierzęcego, w tym nad spełnianiem wymagań określonych przez właściwe organy państw trzecich dla zakładów uprawnionych do wysyłki produktów pochodzenia zwierzęcego do tych państw,
- 2) żywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b

– chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, sprawuje nadzór nad stosowaniem przez podmioty podlegające nadzorowi Inspekcji Weterynaryjnej obowiązkowego systemu znakowania wołowiny, o którym mowa w rozporządzeniu nr 1760/2000.

Art. 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375, rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń.

2. Od decyzji w sprawie oceny mięsa przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony na piśmie przed upływem 24 godzin od wydania tej decyzji, za pośrednictwem urzędowego lekarza weterynarii, do powiatowego lekarza weterynarii. Decyzja powiatowego lekarza weterynarii jest ostateczna.

3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1:

- 1) wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej;
- 2) określają termin usunięcia niezgodności – w przypadku ich stwierdzenia.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego

lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, które z tych decyzji są wydawane na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może podwyższyć, w drodze rozporządzenia, progi określone w:

- 1) art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia;
- 2) art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”, mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2019/627.

Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 183, Dz. Urz. UE L 427 z 17.12.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 84.

2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanych do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 8a. Do postępowania w sprawach:

- 1) o których mowa w art. 19–21a,
- 2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie art. 19–21a oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takiej decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 i 641).

Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych

zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.

Art. 9. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być produkowane i wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt, lub są zwierzętami, które:

- 1) spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) były karmione paszami spełniającymi wymagania określone w przepisach o paszach.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów rybołówstwa oraz żywych małży, mogą być produkowane i wprowadzane na rynek, jeżeli zostały pozyskane od zwierząt lub ze zwierząt lub są zwierzętami, które nie pochodzą z gospodarstwa, zakładu lub obszaru podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt mającym zastosowanie do danych zwierząt lub produktów, wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną

zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej.

2a. Produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek zaopatruje się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli wynika to z przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 2.

3. Nie wprowadza się na rynek mięsa i produktów mięsnych, które zostały pozyskane ze zwierząt z gatunków wrażliwych na jedną z chorób zakaźnych zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, poddanych ubojowi w rzeźni w czasie, gdy znajdowały się tam:

- 1) zwierzęta podejrzane o zakażenie lub zakażone, podejrzane o chorobę zakaźną zwierząt lub chore na tę chorobę,
 - 2) tusze lub części tusz zwierząt, o których mowa w pkt 1
- chyba że takie podejrzenie, zakażenie lub choroba zostały wykluczone.

4. Produkty rybołówstwa oraz żywe małże wprowadzane na rynek mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt, wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej, jeżeli nie są rybami i mięczakami wykazującymi kliniczne objawy choroby lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.

Art. 9a. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, w tym takie produkty czasowo przechowywane przed wywozem w innym zakładzie niż zakład produkcji, zaopatruje się w świadectwa zdrowia lub inne dokumenty, jeżeli są one wymagane przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.

2. Świadectwa zdrowia lub inne dokumenty są dołączane do przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego i udostępniane na każde żądanie organu celnego.

3. Organ Inspekcji Weterynaryjnej, niezwłocznie po każdym załadunku produktów pochodzenia zwierzęcego, nakłada plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego

z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, jeżeli taka plomba jest wymagana przez państwo trzecie miejsca przeznaczenia tych produktów.

4. Uprawnienie organów Inspekcji Weterynaryjnej do nakładania plomb nie narusza uprawnień i obowiązków organów celnych związanych z przeprowadzeniem kontroli celnej.

4a. W przypadku zerwania plomby, o której mowa w ust. 3, przez organ celny podczas kontroli, organ Inspekcji Weterynaryjnej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia tej kontroli ponownie nakłada taką plombę na środek transportu, kontener lub pojemnik.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, informacje, jakie umieszcza się na plombie nakładanej na środek transportu, kontener lub pojemnik, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie zapewnienie możliwości identyfikacji wywożonych produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 10. 1. Dopuszcza się produkcję i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszaru podlegającego ograniczeniom w zakresie zdrowia zwierząt wydanym na podstawie przepisów Unii Europejskiej wprowadzających środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, lub na podstawie przepisów wydanych w trybie takich przepisów Unii Europejskiej, które mają zastosowanie do danych zwierząt lub produktów, jeżeli:

- 1) produkty te nie pochodzą z gospodarstwa, w którym podejrzewa się lub stwierdzono tę chorobę,
- 2) przy ich produkcji i wprowadzaniu na rynek zostały spełnione wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2

– o ile przepisy Unii Europejskiej wprowadzające środki zwalczania chorób zakaźnych zwierząt albo przepisy krajowe wdrażające lub wykonujące te przepisy Unii Europejskiej nie stanowią inaczej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz chorób zakaźnych zwierząt, w związku z którymi wprowadza się ograniczenia w produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego,

- 2) wymagania weterynaryjne dla produktów, o których mowa w ust. 1, w szczególności sposób produkcji i znakowania tych produktów
- mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego, w tym zapobieganie przenoszeniu chorób zakaźnych zwierząt, oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 11. 1. Przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004 i w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, lokalizacyjne, techniczne i technologiczne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi”, jeżeli zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, obejmujące w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których lub od których pozyskuje się te produkty, lub
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju lub uboju z konieczności, lub
- 3) wymagania, jakie powinny spełniać miejsca pochodzenia lub przebywania zwierząt, lub
- 4) wymagania, jakie powinny spełniać te produkty, lub
- 5) sposób badania:
 - a) zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
 - b) mięsa zwierząt, o których mowa w lit. a, oraz mięsa zwierząt łownych,
 - c) produktów rybołówstwa oraz żywych małży, szkarłupni, osłonic i ślimaków morskich, lub
- 6) sposób prowadzenia dokumentacji, w tym sposób dokumentowania pochodzenia zwierząt, z których lub od których pozyskuje się te produkty, oraz zakres i sposób prowadzenia rejestru zwierząt, a także sposób dokumentowania pochodzenia tych produktów, w tym zakres i sposób prowadzenia rejestru tych produktów, lub

- 7) wymagania, jakie powinny być spełnione na poszczególnych etapach produkcji, lub
- 8) wymagania, jakie powinny spełniać osoby wykonujące czynności pomocnicze pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, oraz zakres tych czynności, lub
- 9) warunki, tryb i zakres prowadzenia kontroli wewnętrznej w zakładzie, w tym opracowanie, wdrożenie i realizację systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (systemu HACCP), lub
- 10) sposób znakowania i pakowania tych produktów, lub
- 11) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia, handlowe dokumenty identyfikacyjne lub inne dokumenty dołączone do tych produktów, lub
- 12) wymagania, jakie powinny spełniać środki transportu.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub przez produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń lub w zakresie, w jakim te przepisy upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, biorąc pod uwagę wielkość produkcji, w tym specyfikę zakładów o małej zdolności produkcyjnej, oraz ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 11a. 1. Przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny powinny być spełnione wymagania zdrowotne, higieniczne i sanitarne, zwane dalej „wymaganiami weterynaryjnymi przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny”, obejmujące w szczególności:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso, lub
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa, lub
- 3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych, lub

4) sposób znakowania mięsa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w roku kalendarzowym w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny w odniesieniu do każdego posiadacza tych zwierząt oraz zakres i sposób dokumentowania liczby tych zwierząt, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego.

Art. 11b. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso.

Art. 12. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą być przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej, jeżeli przy ich produkcji zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów i przez produkty, o których mowa w ust. 1,
- 2) wielkość produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, jej zakres, obszar i wymagania weterynaryjne dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej – mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 13. 1. Do działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004, stosuje się:

- 1) przepisy rozporządzenia nr 852/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia;
- 2) wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki pozwalające na uznanie działalności za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w tym zakres i obszar produkcji, a także wielkość dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego,
 - 2) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej
- mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 14. 1. Produkty pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze mogą być wprowadzane na rynek, jeżeli przy ich produkcji zostały spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego o tradycyjnym charakterze, z zachowaniem trybu i po spełnieniu warunków określonych w art. 10 ust. 5–7 rozporządzenia nr 853/2004, oraz mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa tych produktów, a także realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie rozporządzenia 2017/625 stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii w ramach kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania kontroli urzędowych lub wykonywania innych czynności urzędowych, w tym prowadzenia dokumentacji

związanej z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania tych czynności.

Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować projekt pilotażowy, o którym mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625, zwany dalej „projektem pilotażowym”.

2. Projekt pilotażowy zawiera co najmniej wskazanie:

- 1) zakresu kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym;
- 2) czasu trwania projektu pilotażowego;
- 3) praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, projekt pilotażowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie zapewnienie realizacji celów rozporządzenia 2017/625, w tym bezpieczeństwo żywności.

Art. 16. 1. Niedopuszczalne jest podawanie zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancji niedozwolonych oraz pozyskiwanie takich produktów od zwierząt lub ze zwierząt, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność tych substancji.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zwierząt, którym podawano substancje o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, w celu leczniczym lub zootechnicznym, jeżeli upłynął okres karencji określony dla tych substancji.

2a. Zakazuje się wprowadzania na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego:

- 1) pozyskanych ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli produkty te pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego;
- 2) będących zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te są wprowadzane na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego.

3. W celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, prowadzi się monitorowanie

substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych:

- 1) u zwierząt;
- 2) w wydzielinach i wydalinach zwierząt;
- 3) w tkankach lub narządach zwierząt;
- 4) w produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 5) w żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) w wodzie przeznaczonej do pojenia zwierząt;
- 7) w paszach.

4. Za zwierzęta poddane ubojowi w rzeźni, w których tkankach lub narządach stwierdzono obecność substancji niedozwolonych lub pozostałości produktów leczniczych w ilościach przekraczających dopuszczalne poziomy, określone na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11), nie przysługuje odszkodowanie.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz substancji niedozwolonych objętych monitorowaniem, o którym mowa w ust. 3,
- 2) zakres badań przeprowadzanych w ramach monitorowania, o którym mowa w ust. 3, rodzaj, wielkość i sposób pobierania próbek,
- 3) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych lub przekroczenia dopuszczalnego poziomu pozostałości, o których mowa w ust. 3,
- 4) sposób dokumentowania wykonywanych czynności,
- 5) sposób postępowania w zakładach lub w gospodarstwach w związku z monitorowaniem substancji niedozwolonych lub pozostałości, o których mowa w ust. 3

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.

Art. 17. 1. Niedopuszczalny jest ubój poza rzeźnią:

- 1) bydła i zwierząt jednokopytnych oraz
- 2) innych zwierząt w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, jeżeli mięso pozyskane z tych zwierząt ma być wprowadzone na rynek.

1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w celu produkcji mięsa na użytek własny.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do małych ilości drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi przez producenta w gospodarstwie w celu sprzedaży bezpośredniej.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania ubojowi z konieczności domowych zwierząt kopytnych.

Art. 17a. Dopuszcza się wysyłanie produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z tym przepisem.

Art. 17b. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w sprawach:

- 1) uznania za przedział w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – jeżeli są spełnione warunki określone w załączniku IV do rozporządzenia 2015/1375;
- 2) usunięcia gospodarstwa z przedziału w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 – w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;
- 3) powiadamiania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odstępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/1375;
- 4) przedkładania Komisji Europejskiej rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;

- 5) informowania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o uzyskaniu dodatniego wyniku badania na obecność włośni u świni pochodzącej z gospodarstwa urzędowo uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2015/1375.

Art. 18. 1. Szkolenie osób, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 1, jest przeprowadzane przez podmiot, który został upoważniony do prowadzenia takiego szkolenia przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie do prowadzenia szkolenia, jeżeli podmiot przedstawi:

- 1) program zawierający zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4;
- 2) plan realizacji tego szkolenia;
- 3) listę osób, które będą prowadziły to szkolenie.

3. Wojewódzki lekarz weterynarii może kontrolować podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkolenia w zakresie realizacji programu szkolenia oraz posiadania przez osoby przeprowadzające szkolenie minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy podmiot upoważniony:

- 1) nie realizuje programu szkolenia lub szkolenie jest przeprowadzane przez osoby nieposiadające minimalnych kwalifikacji określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 lub
- 2) nie przeprowadza szkoleń przez okres co najmniej 2 lat.

5. Jeżeli podmiot zaprzestał prowadzenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki lekarz weterynarii, na wniosek tego podmiotu, uchyła decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 2.

6. W przypadku zmiany programu lub planu szkolenia, o których mowa w ust. 2, podmiot upoważniony do przeprowadzenia szkoleń składa wniosek do

wojewódzkiego lekarza weterynarii o zmianę decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2, obejmujący zagadnienia określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale I w ust. 4,
- 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 1, w tym minimalne kwalifikacje osób przeprowadzających to szkolenie,
- 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1,
- 4) wzór oświadczenia, o którym mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. a,
- 5) sposób przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III w sekcji IV w rozdziale II w ust. 4 w lit. b oraz w rozdziale III w ust. 2

– mając na względzie ochronę zdrowia publicznego oraz zapewnienie możliwości sprawowania prawidłowego nadzoru nad produktami pochodzenia zwierzęcego pochodzącymi ze zwierząt łownych, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.

Art. 19. 1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub zarejestrowaniem tego zakładu sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.

1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie;
- 2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia

nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.

2. Powiatowy lekarz weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, projekt technologiczny zakładu, jeżeli odpowiada on wymaganiom określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w tej sprawie.

3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, stosuje się przepisy ust. 1–2.

4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórci, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinien spełniać projekt technologiczny zakładu, mając na względzie zakres i wielkość produkcji oraz ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 20. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, na obszarze swojej właściwości:

1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady:

- będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny,
- prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego,
- które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzące rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność

marginalną, lokalną i ograniczoną oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,

- b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625,
 - c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;
- 2) wydaje decyzje administracyjne w stosunku do zakładów, o których mowa w pkt 1, w sprawach:
- a) wpisu do rejestru,
 - b) zatwierdzenia,
 - c) warunkowego zatwierdzenia,
 - d) przedłużenia warunkowego zatwierdzenia,
 - e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia,
 - f) cofnięcia zatwierdzenia,
 - g) wykreślenia z rejestru.

2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. (uchylony)

3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, w sprawie zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków

dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.

4. Jeżeli prowadzenie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego ogranicza się do produkcji podstawowej podlegającej wpisowi do rejestru podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o którym mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, to działalność taka nie podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, z wyłączeniem prowadzenia działalności polegającej na utrzymywaniu drobiu w celu pozyskiwania jaj konsumpcyjnych przeznaczonych do wprowadzenia na rynek.

Art. 21. 1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów składa się w formie pisemnej w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany;
- 1a) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, z wyłączeniem gospodarstw rybackich, o ile wnioskodawca takie numery posiada;
- 2) określenie rodzaju i zakresu działalności, która ma być prowadzona, w tym rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, które mają być produkowane w tym zakładzie;
- 3) określenie lokalizacji zakładu, w którym ma być prowadzona działalność;
- 4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 3) kopię zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej – w przypadku gdy wnioskodawca będący cudzoziemcem, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547), zamierza prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 4) (uchylony)
- 5) oświadczenie podmiotu potwierdzające utrzymywanie pszczół, jeżeli wniosek jest składany przez podmiot niepodlegający obowiązkowi:
 - a) wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego,
 - b) wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - c) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w pkt 3, albo
- 6) zaświadczenie albo oświadczenie o nabyciu przez koło łowieckie będące dzierżawcą obwodu łowieckiego członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz osobowości prawnej, zgodnie z przepisami Prawa łowieckiego, albo
- 7) zaświadczenie albo oświadczenie o prowadzeniu ośrodka hodowli zwierzyny przez zarządcę obwodu łowieckiego na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, wydanej na podstawie przepisów Prawa łowieckiego.

3a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 5–7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio.

3c. Niezwłocznie po otrzymaniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 3b, jednak nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, powiatowy lekarz weterynarii aktualizuje dane objęte tym oświadczeniem odpowiednio w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję administracyjną, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–c, nadaje zakładowi weterynaryjny numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób:

- 1) prowadzenia rejestru zakładów, wykazu podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną oraz wykazu zatwierdzonych zakładów, a także zakres danych i informacji objętych rejestrem i tymi wykazami, mając na względzie rodzaj działalności objętej rejestracją, możliwość wpisywania istotnych informacji dotyczących zakładów oraz sprawną aktualizację tych informacji;
- 2) ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego, mając na względzie możliwość identyfikacji zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, miejsca prowadzenia działalności i rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b.

Art. 21a. 1. Jeżeli państwo trzecie uzależnia wysyłkę produktów pochodzenia zwierzęcego do tego państwa od nadania zakładowi uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, nadaje zakładowi takie uprawnienie.

1a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje się na wniosek podmiotu prowadzącego zakład złożony w formie pisemnej po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład spełnia wymagania wskazane i określone przez dane państwo trzecie przewidziane dla danego rodzaju produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, w prowadzonym rejestrze zakładów umieszcza informację o nadaniu uprawnienia danemu zakładowi do produkcji na rynek państwa trzeciego.

3. Jeżeli państwo trzecie uzależnia nadanie uprawnienia do produkcji na rynek tego państwa od wyników przeprowadzonej przez właściwy organ tego państwa kontroli, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, po uzyskaniu przez ten zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego.

3a. W przypadku kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ państwa trzeciego, o której mowa w ust. 3, podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, udostępnia pomieszczenia zakładu do kontroli, chyba że ten podmiot przekazał powiatowemu lekarzowi weterynarii, w formie pisemnej, informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli.

3b. Organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady, o których mowa w ust. 3a, wymagań określonych przez dane państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek danego państwa trzeciego.

4. Koszty kontroli, o których mowa w ust. 3, oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu utrzymanie uprawnienia zakładu do produkcji na rynek danego państwa trzeciego ponosi podmiot prowadzący zakład:

- 1) który złożył wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego,
- 2) któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego – chyba że te koszty są ponoszone przez państwo trzecie lub ten podmiot przekazał informację, o której mowa w ust. 3a, przed upływem 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie:

- 1) 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie;

- 2) 14 dni od dnia uzyskania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.

6. Podmiot prowadzący zakład, który posiada uprawnienie do prowadzenia produkcji na rynek państwa trzeciego, informuje powiatowego lekarza weterynarii o zaprzestaniu prowadzenia tej produkcji oraz o każdej zmianie stanu prawnego lub faktycznego związanej z prowadzeniem tej produkcji, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia takiej zmiany.

Art. 21b. Produkty pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej, stanowiące surowiec do produkcji w zakładach zatwierdzonych mogą pochodzić tylko z zakładów zatwierdzonych.

Art. 21c. (uchylony)

Art. 21d. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujący pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa co najmniej na 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub planowaną pierwszą sprzedażą informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze ich przeprowadzenia.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu;
- 2) czas i miejsce planowanych czynności;
- 3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa.

Art. 21e. 1. W odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich Unii Europejskiej i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów. Lista dostaw zawiera co najmniej datę i rodzaj dostarczonych produktów pochodzenia zwierzęcego oraz nazwę i adres podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, który dostarczył te produkty.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez rok, licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o dostarczeniu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej, w tym przedstawiają listę, o której mowa w ust. 1.

Art. 21f. 1. W przypadku gdy zbycie albo wydzierżawienie w całości określonego podmiotowi zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, albo ustanowienie na rzecz tego podmiotu użytkowania na całym takim zakładzie następuje na podstawie umowy, na ten podmiot przechodzą prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 21a ust. 1, związanych z tym zakładem dotychczas przysługujące podmiotowi, który zbył albo wydzierżawił w całości ten zakład albo ustanowił użytkowanie na całym takim zakładzie.

2. W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, na podstawie której nastąpiło wydzierżawienie w całości zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, albo ustanowienie użytkowania na całym takim zakładzie, prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 1 pkt 2 i art. 21a ust. 1, związanych z tym zakładem przechodzą na podmiot, który wydzierżawił w całości ten zakład albo ustanowił użytkowanie na całym takim zakładzie, chyba że użytkowanie lub dzierżawa wygasły na skutek nabycia tego zakładu przez dotychczasowego użytkownika lub dzierżawcę.

3. Zbyciem zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, jest również wniesienie tego zakładu tytułem wkładu do osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 331 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071 i 1172).

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do uprawnień i obowiązków wynikających z decyzji, o której mowa w art. 21a ust. 1, jeżeli przejście na inny podmiot nadanego na mocy tej decyzji uprawnienia do produkcji na rynek danego państwa trzeciego byłoby niezgodne z wymaganiami określonymi przez to państwo trzecie.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się w przypadku zbycia zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, który jest wydzierżawiony albo na którym ustanowiono użytkowanie.

6. W przypadku zbycia zakładu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, nie stosuje się przepisów art. 42 ust. 1–3 i przepisów rozdziału 7a ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170).

Art. 21g. 1. Podmiot, na który przeszły na podstawie art. 21f albo art. 494 § 1 i 2, art. 531 § 1 i 2 albo art. 553 § 1 i 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–e i art. 21a ust. 1, związanych z zakładem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, składa do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na położenie tego zakładu wniosek o potwierdzenie przejścia na ten podmiot praw i obowiązków wynikających z tych decyzji oraz:

- 1) dokumenty potwierdzające wystąpienie zdarzeń prawnych, w wyniku których z mocy prawa doszło do przejścia na ten podmiot praw i obowiązków wynikających z tych decyzji,
 - 2) dokumenty, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 3 i 5–7 – w przypadkach, o których mowa w tych przepisach
- niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zdarzeń, o których mowa w pkt 1.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 1a.

3. Do składania oświadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 5–7, stosuje się przepisy art. 21 ust. 3a.

4. Powiatowy lekarz weterynarii potwierdza, w drodze decyzji, przejście praw i obowiązków wynikających z decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–e i art. 21a ust. 1, związanych z zakładem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a.

Art. 21h. Niezłożenie w terminie wniosku, o którym mowa w art. 21g ust. 1, powoduje utratę przez ten podmiot, z upływem ostatniego dnia tego terminu, praw i obowiązków wynikających z decyzji, o których mowa w art. 19 ust. 2,

art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–e i art. 21a ust. 1, związanych z zakładem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a.

Art. 21i. Po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 21g ust. 4, powiatowy lekarz weterynarii aktualizuje informacje zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b i c.

Art. 21j. Po wydaniu decyzji na podstawie art. 42 ust. 2 lub 5 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw o przeniesieniu na inny podmiot decyzji związanej z zakładem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na położenie tego zakładu aktualizuje informacje zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b i c.

Art. 22. 1. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii i Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo w tych wykazach;
- 2) powiadamia o skreśleniu zakładu z rejestru, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a:
 - a) państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
 - b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. Główny Lekarz Weterynarii, na podstawie informacji przekazywanych przez powiatowego lekarza weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza i uaktualnia, w formie papierowej lub elektronicznej:

- 1) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zatwierdzonych zakładach;
- 2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia

nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;

3) wykaz zakładów, o których mowa w art. 21a ust. 1.

2a. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy, o których mowa w ust. 2.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje zgodnie z art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 163 z 24.06.2008, str. 6, z późn. zm.).

Art. 23. 1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że w zakładach, o których mowa w art. 21a ust. 1, nie są spełniane wymagania określone przez państwo trzecie, powiatowy lekarz weterynarii, w zależności od stopnia niezgodności, wydaje decyzję, w której:

- 1) nakazuje usunięcie niezgodności lub
- 2) zakazuje produkcji na rynek państwa trzeciego niektórych rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego, lub
- 3) zakazuje wprowadzania partii produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, lub
- 4) zakazuje produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii może, biorąc pod uwagę rodzaj niezgodności oraz stopień zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, określić termin usunięcia niezgodności.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może cofnąć uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, powiadamia, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Powiatowy lekarz weterynarii uchyla, w drodze decyzji, zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, jeżeli przeprowadzona kontrola zakładu, o którym mowa

w ust. 1, lub produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z tego zakładu potwierdzi spełnianie wymagań określonych przez państwo trzecie.

6. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego wycofa zatwierdzenie, o którym mowa w art. 21a ust. 3, lub podmiot nie udostępnił pomieszczeń zakładu do kontroli, o której mowa w art. 21a ust. 3a.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 23a. 1. Dopuszcza się przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których w przepisach rozporządzenia 2017/625 nie zostały ustanowione weterynaryjne wymagania przywozowe, pod warunkiem że dla tych produktów zostały ustalone krajowe warunki tego przywozu.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa propozycję wprowadzenia krajowych warunków przywozu, o których mowa w ust. 1, w zakresie:

- 1) rodzaju produktu pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do którego mają zostać ustalone krajowe warunki przywozu,
- 2) wykazów państw oraz części państw trzecich lub zakładów, z których produkt, o którym mowa w pkt 1, może być przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) wzoru świadectwa zdrowia dla produktu, o którym mowa w pkt 1,
- 4) wymagań, jakie ma spełnić dany produkt, o którym mowa w pkt 1, lub wymagań, jakie mają być spełnione przy produkcji tego produktu

– z podaniem przyczyn, ze względu na które jest konieczne ustalenie krajowych warunków przywozu oraz ich wpływu na handel tymi produktami i przywóz tych produktów.

3. Produkty pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których zostaną ustalone krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia

zwierząt wynikającym z wprowadzania na rynek określonych produktów pochodzenia zwierzęcego.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w sprawach:

- 1) powiadamiania, przyjmowania zawiadomień i przekazywania uwag zgodnie z:
 - a) art. 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 852/2004 – w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b,
 - b) art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 853/2004;
- 2) (uchylony)
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)

2. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie:

- 1) udostępniania innym państwom członkowskim Unii Europejskiej wykazu zatwierdzonych zakładów;
- 2) przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/625”;
- 3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2019/625;
- 4) uzgadniania z właściwą władzą:
 - a) państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej,

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 05.06.2020, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 6.

- b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej warunków wysyłki produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;
- 5) opracowania oceny rozwiązań przyjętych w projektach pilotażowych i przekazania wyników tej oceny Komisji Europejskiej zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625;
- 6) informowania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2019/627;
- 7) uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.

Art. 24a. 1. W przypadku gdy poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, jest związane z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami złożonymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, podlegającymi kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym w punkcie kontroli granicznej, Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków określonych w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 dotyczących takich produktów.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 178/2002, gdy Komisja Europejska nie podjęła działań na skutek wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zawiesić lub ograniczyć przywóz lub wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych, o których mowa w ust. 1, pochodzących z danego państwa lub jego części lub przewożonych przez dane państwo lub jego część, lub ustanowić szczególne wymagania dla takich produktów, mając na względzie zapewnienie ochrony przed poważnym ryzykiem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej informacje, o których mowa

w art. 54 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 178/2002, dotyczące wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 2.

Art. 25. Kto:

- 1) podaje zwierzętom, z których lub od których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego, substancje niedozwolone, z wyłączeniem substancji o działaniu beta-agonistycznym, hormonalnym lub tyreostatycznym, podanych w celu leczniczym lub zootechnicznym,
- 2) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano substancje niedozwolone, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem zwierząt, o których mowa w art. 16 ust. 2,
- 2a) wykorzystuje zwierzęta, którym podawano produkty lecznicze, do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przed upływem okresu karencji określonego dla tych produktów leczniczych,
- 3) poddaje ubojowi zwierzęta poza rzeźnią, wbrew przepisom art. 17,
- 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego lub żywność, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w sposób niezgodny z rodzajem działalności określonej dla danego podmiotu w rejestrze prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii,
- 5) wywozi produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich środkami transportu, na które nie nałożono plomb w sposób określony w art. 9a,
- 6) usuwa lub niszczy plomby, o których mowa w art. 9a, nie będąc do tego uprawnionym

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 26. 1. Kto:

- 1) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów w trybie i na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,
- 2) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,

- 3) wprowadza na rynek żywność pochodzącą z zakładu, o którym mowa w pkt 1 i 2, bez uzyskania przez ten zakład wpisu do rejestru zakładów, zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia,
- 4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państwa trzeciego nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub z zakładu nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub które nie spełniają pozostałych wymagań określonych w art. 126 rozporządzenia 2017/625 lub dotyczących higieny w odniesieniu do takich produktów określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 lub rozporządzeniu nr 853/2004,
- 5) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1760/2000 w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny,
- 6) nie spełnia wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002,
- 7) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 3 lub art. 5, lub w załączniku I lub II rozporządzenia nr 852/2004,
- 8) nie spełnia wymagań określonych w art. 3 ust. 2 lub w załączniku II w sekcji II w ust. 2 i 3 lub w sekcji III, lub w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004,
- 9) nie spełnia wymagań w zakresie znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym określonych w art. 5 lub w załączniku II w sekcji I rozporządzenia nr 853/2004, lub w art. 48 lub w załączniku II rozporządzenia 2019/627,
- 10) nie spełnia przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, lub w załączniku V, lub w załączniku VIII w rozdziale C rozporządzenia nr 999/2001, mających zastosowanie do:
 - a) rzeźni, w której jest prowadzony ubój przeżuwaczy, lub zakładu, w którym jest prowadzony rozbiór mięsa przeżuwaczy, lub
 - b) innych zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego,
- 11) prowadząc przedsiębiorstwo spożywcze, skupuje surowe mleko lub siarę od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja

- administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
- 12) wprowadza na rynek surowe mleko lub siarę z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
 - 13) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie bezpieczeństwa żywności,
 - 14) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 2,
 - 15) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego:
 - a) wprowadzanych na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim przepisy te upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, lub
 - b) przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, lub
 - c) produkowanych w zakładzie, w którym jest prowadzona działalność marginalna, lokalna i ograniczona, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, lub
 - d) o tradycyjnym charakterze,
 - 16) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, określonych w krajowych środkach dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004,
 - 17) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa

- w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego,
- 18) nie dopełnia obowiązku określonego w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 19 ust. 3, lub art. 21a ust. 6,
 - 19) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych z surowców niepochodzących z zakładów zatwierdzonych, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej,
 - 20) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny lub wbrew zakazowi określonymu w art. 11b wprowadza na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierającą takie mięso,
 - 21) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego,
 - 22) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te wprowadzono na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla podanego produktu leczniczego,
 - 23) nie zapewnia spełnienia wymagań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu w odniesieniu do zakładu zatwierdzonego, który korzysta z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,
 - 24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,
 - 25) nie informuje o planowanym wyładunku produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 21d ust. 1, powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności

– podlega karze pieniężnej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 i 5 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 5000 zł;
- 2) pkt 2 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 1000 zł do 10 000 zł, jeżeli naruszenie trwa do 30 dni,
 - b) powyżej 10 000 zł do 33 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 30 dni do 6 miesięcy,
 - c) powyżej 33 000 zł do 66 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 6 miesięcy;
- 3) pkt 3 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 200 zł do 1000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który nie uzyskał wpisu do rejestru zakładów,
 - b) od 1000 zł do 20 000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, który nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia;
- 4) pkt 4 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 66 000 zł;
- 5) pkt 6 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 20 000 zł;
- 6) pkt 7 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku I lub załączniku II w rozdziale III, VIII lub XII,
 - b) od 1000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 4 ust. 3 lub art. 5 rozporządzenia nr 852/2004, lub w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I, II, IV–VII i IX–XI;
- 7) pkt 8 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
 - a) od 5000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 2 lub w sekcji III,
 - b) od 500 zł do 1000 zł, jeżeli urzędowy lekarz weterynarii nie został powiadomiony o niespełnieniu wymagań dotyczących zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni zgodnie z wymogiem określonym w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 3,

- c) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego,
 - d) od 10 000 zł do 66 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego;
- 8) pkt 9 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
- 9) pkt 10 lit. a – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 500 zł do 5000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi do 20 sztuk tygodniowo,
 - b) powyżej 5000 zł do 20 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 20 do 100 sztuk tygodniowo,
 - c) powyżej 20 000 zł do 66 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 100 sztuk tygodniowo;
- 10) pkt 10 lit. b – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 66 000 zł;
- 11) pkt 11 i 12 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 13 000 zł;
- 12) pkt 13 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 35 000 zł;
- 13) pkt 14 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 35 000 zł;
- 14) pkt 15–17 i 23 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 15 000 zł;
- 15) pkt 18 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 2000 zł;
- 16) pkt 19 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,
 - b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
- 17) pkt 20 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli zostały wprowadzone na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierająca takie mięso,
 - b) od 100 zł do 2000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa na użytek własny;

- 18) pkt 21 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,
 - b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
- 19) pkt 22 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
- a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 500 kg,
 - b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 500 kg do 1000 kg,
 - c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg;
- 20) pkt 24 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
- 21) pkt 25 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 30 000 zł.

Art. 27. 1. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, powiatowy lekarz weterynarii.

2. (uchylony)

2a. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę:

- 1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
- 2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie, oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego;
- 4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym liczbę wcześniej stwierdzonych naruszeń tego samego rodzaju co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna;
- 5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;
- 6) działania podjęte przez podmiot dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia.

3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14. dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Art. 28. (uchylony)

Art. 29. Egzekucja wymierzonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 30. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy powiatowego inspektoratu weterynarii.

Art. 31–35. (pominięte)

Art. 36. Ilekroć w przepisach wdrażających lub wykonujących przepisy Unii Europejskiej lub ustawach dotyczących ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia lub życia człowieka w zakresie weterynarii jest mowa o:

- 1) umieszczaniu na rynku w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego – należy przez to rozumieć wprowadzanie na rynek, o którym mowa w art. 5 pkt 3;
- 2) wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego – należy przez to rozumieć wymagania określone w rozporządzeniu nr 852/2004 i rozporządzeniu nr 853/2004 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, lub przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 41, utrzymanych w mocy na podstawie art. 38 ust. 3, lub wymagania, jakie powinny spełniać produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane na rynek określone w niniejszej ustawie, lub wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na jej podstawie.

Art. 37. 1. Zakłady, które zostały zakwalifikowane na rynek państw trzecich na podstawie decyzji, o której mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 41, zachowują uprawnienia w tym zakresie do dnia uchylecia, stwierdzenia nieważności lub wygaśnięcia tej decyzji.

2. Dane zawarte w rejestrze, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 41, wykorzystuje się do prowadzenia rejestru i wykazów, o których mowa w art. 20 ust. 1.

Art. 38. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5a ust. 2, art. 6 ust. 3 pkt 1, art. 6 ust. 3 pkt 2, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 14 ust. 4, art. 18 ust. 2 i art. 23 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 41 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 16 ust. 5, art. 19 ust. 5, art. 21 ust. 5 pkt 1, art. 21 ust. 5 pkt 2 i art. 18 ust. 3 pkt 4 niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 2, art. 24b ust. 10 i art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 34¹⁰⁾ zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 2, art. 24b ust. 10 i art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 34¹⁰⁾, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 2 i art. 15 ust. 2.¹¹⁾

Art. 39. Do postępowań w sprawach, o których mowa w art. 28 ustawy wymienionej w art. 41, wszczętych i niezakończonych prawomocnym orzeczeniem sądu do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 40. W przypadku naruszenia przepisów, o których mowa w art. 38 ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 26–30.

Art. 41. Traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. poz. 288 oraz z 2005 r. poz. 68 i 188).

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹²⁾.

¹⁰⁾ Artykuł 34 zawiera zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

¹¹⁾ Wdrożenie art. 4 w związku z art. 8 dyrektywy 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylającej niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniającej dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE (Dz. Urz. UE L 195 z 30.04.2004, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 407).

¹²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 lutego 2006 r.

Załącznik do ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r.

(Dz. U. z 2023 r. poz. 872)

(pominięty)